

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

HAMLET

WILLIAM SHAKESPEARE

www.realreads.co.uk

Repovestire de Helen Street

Ilustrații de Charly Cheung

Traducere din engleză de Ana-Maria Datcu

CURTEA VECHÉ PUBLISHING

București, 2017

CUPRINS

Personajele	4
Hamlet	7
Mergi mai departe	55

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

HAMLET

ACTUL I, SCENA 1

CASTELUL DIN ELSINORE

*Claudius, noul rege al Danemarcei,
se adresează Curții regale.*

Regele

Prieteni buni, deși e caldă încă amintirea morții
Dragului meu frate și e drept ca-n inimi
Durere să purtăm, să nu uităm de noi.
Așa că în tristețe și-n bucurie m-am cununat cu-a
mea cumnată și regină.
Dar, Hamlet, tu, nepot și fiu al meu,
De ce te-nnegurează nori apăsători mereu?

Hamlet

Ba, sire, soarele prea mult mă pârjolește.

Regina

Scumpule Hamlet, mai risipește-ți nuanțele prea
sumbre
Și lasă-ți ochii să privească Danemarca mai
prietenos.
Nu mai căta cu-a ta privire întristată
Vreo urmă în țărână a nobilului tată.

Regele

Nu-i bărbătesc să îl jelești atât de mult.
Aruncă la pământ această jale și privește-mă pe mine
Ca pe-un tată. Căci lumea toată trebuie să știe

Că tu ne ești moștenitor la tron.
Iar cât privește dorul tău să pleci de-aici,
Te implorăm să stai cu noi mereu la Curte.

Regina

Te rog și eu cu noi să stai. Nu mai pleca la
Wittenberg.

Hamlet

Mă voi supune ție, doamnă, atât cât pot.

Regele

Ei, iată un răspuns frumos și plin de drag.
Simte-te ca acasă-n Danemarca. Doamnă, e timpul
să plecăm.

Ies toți, mai puțin Hamlet.

Hamlet

Oh, de s-ar topi această carne mult, mult prea crudă,
De s-ar muia și transforma în rouă!
Sau dacă Preaputernicul n-ar fi fixat
O lege-atât de dură în contra omorului de sine...
O, Doamne, Doamne! Istovitoare, stătute, insipide
și inutile-mi par
Rosturile toate ale acestei lumi!
E o grădină neplivită ce dă din nou sămânță.
Și s-a ajuns aici! E mort de numai două luni –
Nici bine nu i s-au ros mamei pantofii
Cu care l-a condus pe tata pân' la groapă,

Și-acum s-a măritat cu unchiul, în grabă nemiloasă.
Te frânge, inimă, căci trebuie să tac.

Intră Horațio.

Horațio

Stăpâne, te salut.

Hamlet

Horațio! Ce te aduce-aici, la Curte?

Horațio

Sire, venit-am să-ți jelesc regescul tată.

L-am întâlnit odată. A fost un rege vrednic.

Hamlet

Ca el un altul n-o să mai vedem.

Horațio

Milord, cred că aseară l-am văzut.

Hamlet

Pe rege? Tatăl meu?

Horațio

Pe rege, sire, chiar pe el.

Fantoma lui – sau altceva de felu-acesta – a fost văzută

Plimbându-se pe ziduri, dar tăcută.

Hamlet

Atunci am să veghez și eu cu tine când se lasă
noaptea.

Poate-o să vină iar. Și-am să-i vorbesc de se va arăta.

O ÎNCĂPERE DIN CASTEL

Laertes

Și-acum te las cu bine, soră dragă, trebuie să plec.
Mă-ntorc la studii. Voi pleca iar, în Franța,
Dar tu să-mi trimiți mereu vești depre tine.

Ofelia

Așa voi face.

Laertes

Iar de favorurile neînsemnate de la Hamlet –
Să nu uiți că, deși acum arată că mult te iubește,
Prin rang nu este liber să aleagă pe oricine.
Așa că nu te lăsa pradă unei iubiri prea serioase
Și grijă mare ai să nu-ți pierzi inima de tot.

Intră Polonius.

Polonius

Ești tot aici, Laertes? Hai, sus, la bord! Degrabă!
Căci vântul a-nceput să umfle pânza corabiei ce te
va duce.
Dar mai întâi primește un sfat și
binecuvântarea-mi.
De-ai tăi prieteni ți se dovedesc adevărați,
În suflet să ți-i priponești cu lanțuri de oțel.
Să îi asculți pe toți, dar numai cu puțin să stai de vorbă.
Să nu dai, nici să ceri cu împrumut,

Căci îți vei pierde prietenii, și împrumutul deopotrivă.

Mai presus de toate, să fii sincer cu tine

Și, prin urmare, așa cum noaptea vine mereu după zi,

Să nu fii prefăcut cu nimeni.

Drum bun acum și mergi cu binecuvântarea mea!

Laertes

Plec preasupus ție, nobile tată.

Ofelia, te las cu bine

Și nu uita tot ce ți-am spus.

Laertes iese.

Polonius

Și ce ți-a spus, Ofelia, fratele tău?

Ofelia

Îți fac pe voie tată: ceva legat de Hamlet.

Polonius

Ce-i între voi? Să-mi spui tot adevărul.

Ofelia

Milord, de la o vreme îmi dă mereu dovezi

Că mă iubește.

Polonius

Iubire? Ha!

Toți tinerii spun vorbe-n vânt.

De-acu-nainte nu mai vorbi cu el.

Ofelia

Milord, am să te-ascult și mă supun.

PE TERASA ZIDURILOR DE APĂRARE

Hamlet

Cumplit mai mușcă vântul; și ce frig s-a lăsat!

Ce oră e?

Horatio

Cred că e miezul nopții.

Milord, privește! Vine!

Apare fantoma.

Hamlet

Îngeri apărători ai grației divine, păziți-ne!

Ca să mă bântui ai venit în chip de tată-al meu

Sau din ce alt motiv nu te-odihnești în pace?

Hamlet merge pe urmele fantomei.

Hamlet

Ci unde vrei să merg? Vorbește-mi, nu merg mai departe.

Fantoma

De ți-ai iubit vreodată tatăl,

Să îi răzbuni uciderea infamă.